

Mødet den 13. Januar 1910.

Fraværende Harald Jensen og J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 321—1909). Indenrigsministeriets Samtykke til at Kommunen overtage **Garantien for Frue Kirkes Laan** paa 8000 Kr.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 217—1909). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende den af Sagfører Elmenhoff indsendte **Klage over Skatteligningen** saalydende:

»Efter Modtagelse af Amtets Skrivelse af 23. f. M. betræffende det dermed tilbagefølgende Andragende, hvori Sagfører V. Elmenhoff af Aarhus bl. a. har besværet sig over, at Købstadens Ligningskommission ved Ansættelsen til personlig Kommuneskat indrømmer Indtægter paa 1000 Kr. og derved større Nedsættelse end hjemlet ved Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 7, skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Ministeriet er sindet at søge gennemført en Ændring af den paagældende Lovbestemmelse, og at man derfor efter Omstændighederne ikke har fundet Anledning til at foretage videre i Sagen«.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 408—1909). Meddelelse fra Teknisk Skole om Uddeling af Renterne af **Prins Valdemars Fond**.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 394—1909). Skrivelse fra Justitsministeriet om forskellige Oplysninger vedrørende **den kommunale Kødkontrol**.

Den foreliggende Erklæring fra Slagtehusudvalget tiltraadtes.

5. (J. Nr. 420—1909). Cirkulære fra Indenrigsministeriet om Byraadets Erklæring med Hensyn til Spørgsmaalet om Henlæggelse af forskellige Magistratsforretninger til de i et foreliggende Lovforslag ommeldte af Byraadene **valgte Borgmestre**.

Formanden meddelte, at Budgetudvalgets Flertal, de Herrer Moustén, Simonsen og Marinus Petersen, mente, at de valgte Borgmestre kunde overtage de fleste af de udnævnte Borgmestres Magistratsforretninger og da navnlig alle de i Cirkulæret nævnte. For sit eget Vedkommende forbeholdt han sig efter Cirkulærets Form at afgive selvstændig Erklæring. Til adskillige af disse Forretninger krævedes der ganske vist juridiske Forudsætninger, men der var dog ingen Tvivl om, at Byraadene kunde skaffe sig fyldestgørende juridisk Assistance. Hvorvidt Staten maatte kræve Garanti for Forretningernes lovlige Udførelse, maatte fremgaa af den eventuelle Lov. Der var derfor for saa vidt intet til Hinder for, at Byrådet udtalte sig som foreslaaet af Budgetvalgets Flertal.

Jakob Jensen spurgte, om det ikke vilde være heldigst at konferere med de øvrige Byer med særlige Borgmestre, saaledes at Besvarelserne kunde blive enslydende.

Simonsen ønskede, at alt, hvad der havde med Folkelivet at gøre, henlagdes til Byraadene og de folkevalgte Borgmestre. Udfærdigelsen af Handelsregistret og enkelte andre af Borgmestrenes Magistratsforretninger kunde nok siges at være af

juridisk Beskaffenhed, men alligevel vilde det ikke være rigtigt at tage dem bort, da det vilde betyde et Indtægtstab for Kommunen, og da man jo kunde faa juridisk Assistance til deres Udførelse. Cirkulæret var allerede behandlet af en Mængde Byraad, der næsten alle var enige om at tilraade at beholde Forretningerne under de folkevalgte Borgmestre.

Formanden skulde, i Anledning af Hr. Simonsens Udtalelse om at beholde de Forretninger, der berørte Folkelivet, bemærke, at disse Hverv ikke henhørte under Borgmestrene i deres Egenskab af Byraadsformænd, men at de hørte under Magistraten i Følge ældgammel Hævd. Hvis de nu kom ind under de folkevalgte Borgmestre, vilde det altsaa være noget nyt, der skete. Han kunde tænke sig, at Ministeriet ikke ønskede nogen Fællesudtalelse fra Byerne, men tværtimod helst saa disse udtale sig hver for sig.

Mikael Johansen fandt det vanskeligt paa staaende Fod at tage Stilling til Spørgsmaalet og henstillede derfor, at der blev nedsat et Udvalg til nærmere at undersøge Sagen.

Rahr havde ikke været til Stede i Budgetudvalget, da dette gjorde Indstilling. Han kunde for saa vidt godt sympatisere med Hr. Johansens Forslag, da man savnede Forudsætninger for at vide, hvad de forskellige Hverv betød, men paa den anden Side følte han sig ogsaa tiltalt af Hr. Jakob Jensens Tanke, da det syntes ham rimeligt, at der kom overensstemmende Udtalelser fra de 6 Byer med særlige Borgmestre.

Samuelson kunde slutte sig til Tanken om at nedsætte et Udvalg og syntes ikke, det vilde være tilstrækkeligt at spørge de øvrige Købstæder med særlige Borgmestre. Maaske vilde

det være heldigst, om Købstadforeningen tog Sagen op.

Simonsen havde i dette Tilfælde ingen Tro til Købstadforeningen og var særlig bange for, at Resultatet fra denne ikke vilde blive tilfredsstillende for Socialdemokraterne. Efter hans Mening skulde man ikke give Afkald paa nogen af Borgmestrenes Magistratsforretninger, da der nok kunde træffes saadanne Foranstaltninger, at de kunde blive tilfredsstillende udført. Den folkevalgte Borgmester vilde vel komme til at erstatte den kongevalgte i Magistraten, saa det folkevalgte Styre skulde ikke give Afkald paa noget som helst til Fordel for Embedsmandsstyret.

Jakob Jensen troede, det vilde vare for længe, inden Ministeriet fik Svar, hvis man vilde lade Sagen gaa gennem Købstadforeningen. Derimod vilde det være heldigt, om de 6 Byer med særlige Borgmestre svarede ensartet, da det meget godt kunde tænkes, at Loven ordnede denne Sag anderledes i de store Byer end i de mindre. Der syntes ikke at være nogen Grund til at nedsætte et særligt Udvalg, da Budgetudvalget lige saa vel kunde undersøge Sagen som et andet Udvalg. Skulde der imidlertid være Stemning for at afgøre Sagen straks, skulde han ikke have noget derimod.

Formanden oplyste, at Svaret skulde afgives inden den 15. Januar. Antagelig blev denne Frist ikke saa nøje overholdt, men det laa dog nok i Fastsættelsen af den korte Frist, at det ikke var Meningen at fordre en indgaaende Undersøgelse. Budgetudvalget eller et særligt Udvalg kunde jo skønne over, hvorvidt man skulde henvende sig til andre Byer.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa det for rigtigst at lade Sagen undersøge af et Udvalg, hvori Borgmesteren ikke havde Sæde. Iøvrigt havde han intet imod, at Budgetudvalget fik Sagen overdraget.

S i m o n s e n indsaa ikke Nyttens af at drøfte Sagen videre og skulde derfor foreslaa at henstille til Formanden at svare, at Byraadet ønskede alle de Magistratsforretninger, der paahvilede de kongevalgte Borgmestre, overgivet til de folkevalgte.

R a h r mente det urigtigt at udtale sig om noget, man egentlig ingen Forstand havde paa, og syntes derfor, at man skulde lade Sagen gaa tilbage til Budgetudvalget, i hvis Forhandlinger om denne Sag Formanden meget godt kunde deltage, og lade dette henvende sig til de andre store Byer.

S a m u e l s e n indsaa, at det vilde vare for længe, hvis Sagen skulde til Købstadforeningen. Budgetudvalget kunde ganske vist nok overtage Sagen, men da det vel for Tiden havde meget travlt, vilde det dog vel nok være bedst at ned sætte et særligt Udvalg.

S i m o n s e n ansaa det for overflødigt at rette Henvendelse til de Byer, der havde samme Forhold som Aarhus, da de sikkert allerede havde afgivet Erklæring. Det var klart, at der i dette Tilfælde vilde blive to Strømninger, en konservativ, der vilde forbeholde det mest mulige for de kongevalgte Embedsmænd, og en folkelig, der ønskede det videst mulige Folkestyre.

Sagen henvistes til fornyet Behandling i Budgetudvalget, derunder nærmere Undersøgelse af de enkelte Administrationsomraaders Omfang.

6. (J. Nr. 355—1909). Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende Fastsættelse af

Kommunens Tilskud til **Præstelønningerne i Set. Pauls Sogn:**

»Efter at Sagen paany har været til Behandling i Budgetudvalget, indstiller dettes Flertal, Borgmesteren, Mousten og Marinus Petersen, at der stilles Forslag om, at Fastsættelsen af Kommunens Tilskud til Præsterne i Set. Pauls Sogn i Henhold til Overenskomsten af 1898 for hvert Aar sker paa følgende Maade:

Man sammenlægger følgende Summer:

1. Offersummen, dels Afløsningssummen dels det militære Offer for det foregaaende Aar,
2. Afløsningssummen for Brændselsdeputatet og
3. Gennemsnitssummen af Accidenser (herfra undertaget Konfirmandoffer og Betaling for Ligtaler) i de forudgaaende 3 Aar.

Hvad der herefter kommer til at mangle i 9200 Kr., tilskyder Kommunen, dog ikke ud over 1800 Kr.

Mindretallet (Simonsen) forbeholder sig nærmere at motivere sin Stilling i Sagen.«

Formanden forelagde Indstillingen.

Simonsen kunde tiltræde Indstillingen under Forudsætning af, at Byraadet dermed frafaldt Kravet paa Boligen. Forhandlingerne sidst kunde han ikke tyde paa anden Maade, end at man opgav Tanken om Proces, og hvis dette var Tilfældet, kunde han være med til Indstillingen. Disse Udtalelser ønskede han at fremsætte, for at det ikke skulde hedde sig, at han havde frafaldet Kravet paa at regne Boligen med til Embedslønnen.

Jakob Jensen beklagede Hr. Simonsens Udtalelse, da Indstillingen var formet saaledes, at Boligspørgsmaalet til enhver Tid kunde tages op.

Laursen vilde takke Budgetudvalget for

Forslaget, der kun kunde opfattes som en udstrakt Haand fra Byraadet for at komme ud af Striden, og forhaabentlig vilde det virke saaledes, at Kommunen kunde spare noget, og der dog vilde komme bedre ordnede Forhold i Sct. Pauls Sogn.

Simonsen mente, at man maatte stemme imod Forslaget, hvis man ønskede Boligen medregnet.

Mousten fremhævede, at det ikke var Boligen, der spillede nogen videre Rolle i denne Sag, men om det sidste Aar skulde tages med eller ej ved Beregningen af Offer afløsningen.

Jakob Jensen kunde udmærket godt stemme for Indstillingen og dog være med til at tage Boligspørgsmaalet op, naar man ønskede det.

Laursen saa intet i Vejen for til enhver Tid at tage et Spørgsmaal op til Forhandling. Byen havde imidlertid ingen Ejendomsret til Boligen, saa man fik heller ingen, selv om man krævede den. Han troede, at Forslaget i alle Maader vilde vise sig at være rimeligt i enhver Henseende.

Formanden ansaa det for mindre væsentlig, hvilke Forudsætninger hver især stemte med. Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 414—1909). Indstilling fra Skoleudvalget om Bemyndigelse til at tilvejebringe Planer og Overslag til en **Gymnastikbygning** ved Borger-skolerne i Frederiksballe og Valdemarsgade.

Jakob Jensen oplyste, at Ministeriet forlangte betydelige Tillæg til Gymnastiktimerne, hvad der medførte, at flere af Salene var for smaa. Trangen til mere Plads var stærkest ved Skolerne i Frederiksballe og Ny Munkegade, hvorfor Skolekommissionen havde anmodet om at faa disse Skolers Gymnastiksale udvidet eller ny bygget.

Udvalget mente det dog rigtigst at se, hvorledes det gik med Skoleplanen, inden man foretog Udvivelse af Gymnastiksalen ved Skolen i Ny Munkegade. Ved Skolen i Frederiksalles var det derimod nødvendigt, at der kom en helt ny Sal, hvorfor Udvalget nu anmodede om Bemyndigelse til at lade udarbejde Tegninger og Overslag i saa Henseende. Den nye Sal skulde gerne have været færdig til Skoleaarets Begyndelse, men det var naturligvis umuligt.

L a u r s e n spurgte Udvalget, om det tænkte paa at indrette een stor eller to mindre Sale. Han ansaa det i dette Tilfælde, da der var to Skoler, for heldigst ogsaa at have to Sale.

J a k o b J e n s e n oplyste, at Udvalget havde tænkt at bygge to Sale; Forholdet vilde imidlertid nu blive nærmere undersøgt.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 318—1909). Forslag angaaende Beliggenheden af den ny **Raavandbeholder** ved Vandværket.

M i k a e l J o h a n s e n erindrede om, at Forslaget om at bygge en ny Raavandsbeholder til ca. 15000 Kr. var blevet vedtaget, men at det samtidig var blevet henstillet til Vandværksudvalget at undersøge, om det ikke vilde være heldigere at lægge Beholderen paa det lave Terræn ved Siden af de gamle Beholdere i Stedet for som af Stadsingeniøren foreslaaet paa det højere Terræn. Stadsingeniøren var imidlertid kommet til det Resultat vedblivende at kunne anbefale det højtliggende Bassin, hvortil ganske vist Vandet skulde pumpes op, hvilket vilde koste ca. 1500 Kr. aarlig, men hvis Opførelse man straks kunde gaa i Gang med, saaledes at det kunde benyttes allerede i den kommende Sommer, medens den lavtliggende Beholder

først vilde kunne blive færdig til Brug i 1911. Den højtliggende Beholder vilde koste ca. 15000 Kr., den lavtliggende ca. 23000 Kr. maaske endda mere, da Jordbundsforholdene ikke var heldige. Skulde den høje Beliggenhed blive vedtaget, var det Hensigten at uddybe en af de lavtliggende til næste Aar. Den lavtliggende Beholder havde man endvidere ikke Plads til paa Vandværkets Grund alene. Hovedformaalet var at kunne tilfredsstille alle berettigede Krav fra Befolkningens Side, og de sagkyndige, baade Stadsingeniøren og Vandværksbestyreren, var enig om at foretrække den højtliggende Beholder og udsætte Opførelse af endnu en lavtliggende, til man om 3 Aar fik Budgettet lettet for de 20000 Kr., der medgik til Byens Forsyning med Vandure. Taleren kunde derfor ogsaa anbefale at vælge den billige, højtliggende Beliggenhed og maatte fralægge sig alt Ansvar, hvis man valgte den lavtliggende, og man saa ikke kunde tilfredsstille Kravene om Vandforsyning, dersom man fik en varm Sommer.

Christensen var ikke enig med Hr. Johansen og Stadsingeniøren, og maatte, naar Hr. Johansen hævdede, at det særlig var Vandværkets Opgave at tilfredsstille Forbrugernes Krav, dog bemærke, at selv om dette var rigtigt, saa kunde der dog ogsaa stilles for store Krav, ligesom man vel ogsaa maatte tage i Betragtning, hvilken Udvidelse der vilde være mest fordelagtig for Kommunen. Hvis man valgte den højtliggende Beholder til 15000 Kr., vilde man ganske vist opnaa at samle 20000 Td. Vand en Gang om Aaret, men til Oppumpningen vilde der medgaa 1500 Kr., saa Vandet vilde altsaa komme til at staa i 10 à 11 Øre pr. Td. Den lavtliggende Beholder til 23000

Kr. kunde derimod bruges hele Aaret igennem til at opsamle Vand, og det gamle kostbare Pumpeværk kunde fuldstændig spares. Alt medregnet vilde man saaledes spare omved 1100 Kr. om Aaret ved at vælge den lavtliggende, som ogsaa af Vandværksbestyreren, der paa dette Omraade vel var den mest sagkyndige, blev anset for den fordelagtigste. Imod den lavtliggende Beholder indvendes der, at den ikke kunde paabegyndes straks, hvorimod den højtliggende kunde tages i Brug til Maj. Før til Juni blev det dog næppe, og saa vilde man heller ikke faa Gavn af den i den kommende Sommer. Risikoen ved at vente et Aar var uden næppe synderlig stor, naar man i 1909 trods Udstillingen kunde klare sig. Han kunde derfor anbefale at vælge den lavtliggende Beholder.

J a k o b J e n s e n beklagede, at der ikke forelaa nogen egentlig Indstilling fra Udvalget, og henstillede, at de forskellige Udvalg altid kom med en Indstilling, naar det kunde lade sig gøre. Naturligvis vilde det være kedeligt at gaa imod Stadsingeniøren, men den lavtliggende Beholder forekom ham dog at være den mest økonomiske. Skulde den blive vedtaget, vilde han meget beklage, om Udvalget fastholdt, at den skulde ligge i den Retning, den var projekteret, altsaa skævt for de andre Beholdere.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde gældende, at Beholderen, hvis den lavtliggende valgtes, efter Stadsingeniørens Erklæring ikke kunde lægge anderledes end projekteret. Taleren havde ikke forhandlet med Bestyreren, hvad det syntes Hr. Christensen havde gjort, da han ansaa dette for at gøre Brud paa Autoriteten, eftersom Stadsingeniøren var Vandværkets egentlige Leder. Det var

meget rigtigt, at Værket havde tilfredsstillet Forbruget i Fjor; men da var det ogsaa et meget fugtigt Aar; hvis Sommeren blev meget varm, vilde det næppe gaa saa godt, og Besparelsen ved at vælge den lavtliggende Beholder blev dog kun nogle faa hundrede Kroner. I Udvalget havde Bestyreren erklæret sig fuldstændig enig med Stadsingeniøren. Den højtliggende Beholder kunde let blive færdig til Maj. Imidlertid blev den lavtliggende vel nok vedtaget, men Taleren maatte i saa Fald fralægge sig alt Ansvar, hvis det gik galt til Sommer.

M o u s t e n bemærkede, at den af Hr. Johansen paaberaabte Sagkundskab engang holdt paa, at det ikke gik an at indføre Vandmaalere, men kort efter maatte indrømme, at man vilde have sparet mange Penge ved at indføre dem.

J a k o b J e n s e n var sikker paa, at Stadsingeniøren ved Forhandling med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vilde finde, at den lavtliggende Beholder kunde lægges i Linie med de gamle Beholdere. Den lavtliggende Beholder kunde optage alt det Vand, Ledningen gav fra Kl. 1 til 4 om Natten, medens den højtliggende kun kunde pumpes fuld en Gang, hvis man da ikke vilde pumpe mellem Kl. 1 og 4 om Natten. Ansvaret paahvilede rettelig Stadsingeniøren, der, hvis der var nogen Mulighed for en Kalamitet i den kommende Sommer, burde have stillet Forslag for længe siden. Der var ingen Mening i at komme med Forslag om en saadan Indretning kun 3 Maaneder, før den skulde i Brug.

C h r i s t e n s e n havde ikke forhandlet med Bestyreren, men kun spurgt sig for, hvad han vel maatte have Ret til. Dersom man valgte den

højtliggende Beholder, skulde man om faa Aar udvide igen, hvilket maaske kunde undgaas, hvis man valgte den lavtliggende.

S a m u e l s e n hævdede, at man ikke kunde frakende Bestyreren, der daglig arbejdede med hele Anlægget, Sagkundskab, og udtalte, at han altid tilkaldte Bestyreren, da han var Formand, naar et eller andet laa for. Stadsingeniøren var vel en dygtig Mand, men da han havde med de utroligste Ting at gøre, maatte Bestyreren i dette Spørgsmaal absolut være den dygtigste af de to. Taleren kunde ikke se andet, end at den lavtliggende Beholder vilde være den fordelagtigste for Kommunen.

M ø l l e r var mest tilbøjelig til at mene det rigtigst at sende Sagen tilbage til Udvalget, for at dette kunde komme med en virkelig Indstilling. Der var ingen Tvivl om, at den lavtliggende Beholder i det lange Løb vilde være den billigste, men noget andet var, hvorledes det vilde gaa i en varm Sommer, for skulde man ved at vælge den i visse Bydele komme til som tidligere at mangle Vand, saaledes at Fabrikkerne maatte standse i flere Timer paa Grund af Vandmangel, saa vilde den højtliggende alligevel blive den billigste, dersom den da kunde blive færdig saa betids, at den kunde bruges til Sommeren.

J a c o b s e n var maaske Skyld i, at der ikke forelaa nogen Indstilling. Den lavtliggende Beholder var den dyreste i Øjeblikket, men maaske nok den billigste i Længden. Den højtliggende kunde efter Stadsingeniørens Udtalelse straks paabegyndes, hvorved Arbejdsløsheden noget kunde afhjælpes, og blive færdig til Sommeren. Der var altsaa noget, der talte for at vælge den.

J a k o b J e n s e n skulde skænke Hr. Jacobsen

Bemærkningen om Arbejdsløsheden; det Par Spadestik, der vilde behøves ved Anlægget af den Beholder, skulde ikke hjælpe stort. Den Vandmangel, Hr. Møller omtalte, var nu afhjulpet ved den ny Højdebeholder. Skulde det imidlertid blive knapt med Vand trods den, kunde man ved at lade Værkets Maskiner gaa hele Døgnet de faa meget varme Dage, hvilket vilde koste 30 Kr. pr. Nat, faa alt det Vand op, Ledningen kunde give, saa der var aldeles ikke Fare for en Kalamitet.

M i k a e l J o h a n s e n maatte atter fralægge sig alt Ansvar for en mulig Kalamitet, hvis den lavtliggende Beholder blev vedtaget. Hr. Samuel-sen havde, mens Taleren sad i Udvalget sammen med ham, ikke tilkaldt Bestyreren en eneste Gang.

Forslaget om den højtliggende Beholder forkastedes.

9. (J. Nr. 412—1909). Andragende fra Aarhus Gymnastikforening om at faa overladt en **Idrætsplads** paa ca. 4 Td. Land.

R a h r oplyste, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde fundet to Pladser, den ene ved de Mezas Vej og den anden overfor Marselisborggaarden ved den paatænkte Ringgade. Udvalget fandt den sidste bedst egnet og skulde indstille, at denne Plads vederlagsfrit blev overladt til Gymnastikforeningen, imod at denne selv sørgede for den nødvendige Regulering og Indhegning og forpligtede sig til efter passende Varsel atter at aflevere Arealet, naar Kommunen maatte faa Brug for det.

J u l . A n d e r s e n spurgte, om Dræning var nødvendig, da det var en kedelig Bekostning og var indbefattet i det, som Foreningen selv skulde betale. Hvis Dræning var nødvendig, vilde han

henstille, at man om muligt fandt en anden Plads, hvor denne store Udgift kunde spares.

R a h r mente, at Foreningen selv maatte afgøre, hvad der var nødvendigt; det var Foreningen selv, der havde omtalt Dræning. Udvalget ansaa det for mest liberalt at give Grunden gratis og saa lade Foreningen selv om, hvad der skulde gøres.

J a k o b J e n s e n kunde ikke finde andre Pladser Syd for Byen end de to indstillede, som Foreningen uden Tvivl kunde have et langt Aaremaal.

L a u r s e n fandt det rigtigt, som Udvalget indstillede, at overlade Foreningen Arealet gratis og overlade det til den selv at afgøre, hvad der skulde gøres ved det. Han kunde imidlertid tænke sig det bedst at vælge Pladsen ved de Mezas Vej, da Foreningen kunde være mest sikker paa at beholde den i en længere Aarrække.

R a h r fremhævede, at det netop var Hensynet til, hvilken Plads Foreningen længst kunde beholde, der havde foranlediget Udvalget til at pege paa Pladsen ved Ringgade.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 22—1909). De foreliggende **Købekontrakter** angaaende Marselisborggrunde med
- Murerne G. og A. Knudsen,
  - Tømrmester P. Chr. Petersen,
  - Tømrmester Siig og Kbmd. Buhl,
  - Tømrer S. P. Sørensen,
  - Tømrer S. Møller,
  - Tømrmestrene H. Petersen og P. Chr. Petersen,
  - Tømrmester H. Petersen,
  - Murermester R. Rasmussen,
  - Particulier D. A. Johansen og

j. Murermester N. P. Knudsen og Snedkermester
Jørgensen

godkendtes.

11. Formanden valgtes til Medlem af **Valgbestyrelsen**
for **9. Landstingskreds** for indeværende Aar.

